

med den omtrentlige eller Gjennemsnitsudgangen af disse Midler. Hvis jeg forstod den høitærede Ordfører rigtigt, meente han, at den kunde maaskee endogsaa blive større derved, at Sparekasserne kunde finde sig foranledigede til netop paa Grund af Forandringen i Bestemmelserne at udtage deres Midler. Det synes mig, at man snarere kunde vende det om og sige, at, naar Sparekasserne ikke længere kunne gjøre Indskud i Finantskassen (Ja), er der al Sandsynlighed for, at de Indskud, de have, maage de foretrække at lade blive staaende; det kunde endogsaa stille sig saaledes, at Udgangen blev høist ubetydelig. Der vil ingen Tilgang finde Sted, det er vel sandt; men Udgangen indskrænkes meget betydeligt. Netop paa Grund af, at Sparekasserne have Midler staaende, og ikke igjen kunne indskyde saadanne, ville de foretrække at lade dem blive staaende.

Finantsministeren. Jeg er ikke i Besiddelse af de fornødne Oplysninger til at kunne besvare Spørgsmaalet, om hvor mange Ansøgninger der ere indkomne fra Sparekasser, og jeg tør ikke udaf Hukommelsen bestemt sige, om Nogle have faaet directe eller kun indirecete Afslag. Det Sidste er jeg idetmindste temmelig sikker paa; thi det har ikke været ualmindeligt, at Sparekasser have attraaet gunstigere Bilskaar for deres Indbetalinger, end Finantsministeriet har villet indrømme, og de ere da ikke senere indkomne med Andragende om at faae Udgang til at indsætte deres Midler paa de Betingelser, man alene har villet indrømme dem.

Ordføeren: Efter hvad der er udtalt af den høitagtede Finantsminister og den ærede Ordfører for Udvalget, har jeg vistnok kun ringe Haab om at faae Ændringsforslaget til at gaae igjennem. Imidlertid har det dog været mig glædeligt at høre, at den høitagtede Finantsminister har udtalt, at han er enig med mig i Realiteten, at Sagen bør fremmes saa hurtigt som muligt, og at det kun er Tiden, det er ham om at gjøre. Jeg vil imidlertid tillade mig — maaskee jeg ikke kan forvente Svær idag — at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om han ikke, hvis Ændringsforslaget blev forandret saaledes, at der indrømmedes en længere Frist, men dog

med en bestemt Grændse, f. Ex. den 1ste April 1854, vilde gaae ind derpaa, da jeg saa maaskee til Sagens tredie Behandling kunde formaae nogle af Thingets Medlemmer til at slutte sig til mig og stille et andet Ændringsforslag.

Finantsministeren: Jeg tillod mig, hvad Realiteten af det stillede Spørgsmaal angaaer, da jeg første Gang havde Ordet, at udtale, at jeg ikke med Sikkerhed kunde sige, om det vilde være tilraadeligt at vælge 1ste April 1854 som den Termin, fra hvilken Bemyndigelsen til at modtage Sparekassemidler skulde ophøre. Jeg troer, at den ligger for langt ude i Fremtiden til, at man med Sikkerhed kan udsige Noget derom; men i ethvert Tilfælde troer jeg ikke, at det, som den ærede Forslagsstiller ønsker, lader sig realisere under denne Lovs Behandling; thi det vilde dog være en ganske eiendommelig Fremgangsmaade, om man til en Lov, som kun er bestemt at skulle gjælde til 1ste April 1854, vilde sœie en Bestemmelse om, at fra 1ste April 1854 skal en enkelt Deel af denne Lov ophøre, da dog hele Loven ophører til denne Tid.

Ordføeren: Ja, det er kun i Anledning af hvad den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (M. B. Bruun) bemærkede med Hensyn til, hvad jeg yttrede om de Udbetalinger, der mulig kunde falde Finantserne til Last, at jeg skal tillade mig en lille Bemærkning. Jeg troer, at jeg allerede har sagt, at man ikke kan angive nogen bestemt Størrelse for de Udbetalinger, der ville komme til at paahvile Finantserne, naar denne Bestemmelse tages tilfølg. Det forekommer mig nemlig, at man ikke ligefrem kan slutte, at, naar en saadan Bemyndigelse nægtes, ville Sparekasserne lade alle de Penge, de nu have indestaaende i Finantskassen, blive staaende deri. Jeg troer ikke, at de ville kunne have en saadan Raadighed over deres Dispositioner, at de ville kunne tage en saadan Bestemmelse; tværtimod stiller det sig for mig ganske anderledes, ja endog aldeles modsat. Jeg antager nemlig, at, naar denne Bemyndigelse nægtes, maae Sparekasserne søge at gjøre alle de Penge, de modtage, frugtbringende. Sparekassernes hele Virksomhed beroer jo netop paa, at de kunne give Indsky-